

PROLETARIAATTI JA TALONPOIKAISTO ¹¹

Moskovassa parhaillaan koolla oleva Talonpoikaisliiton edustajakokous nostaa jälleen päiväjärjestykseen sangen tärkeän ja ajankohtaisen kysymyksen sosialidemokratian suhteesta talonpoikaisliikkeeseen. Venäläisille marxilaisille tämä kysymys on aina ollut polttava päivänkysymys heidän ohjelmaansa ja taktiikkaansa määriteltäessä. Jo ensimmäisessä Venäjän sosialidemokraattien ohjelmaluonnoksessa, joka painatettiin vuonna 1884 ulkomailla „Työn vapautus” ryhmän toimesta, kiinnitettiin talonpoikaiskysymykseen mitä vakavinta huomiota.

Siitä lähtien ei voida nimetä ainoatakaan suurempaa yleiskysymyksiä käsittelevää marxilaisten teosta, ei ainoatakaan sosialidemokraattista sanomalehteä, jossa ei olisi toistettu, kehitelty, sovellettu eri tapauksiin marxilaisia katsomuksia ja tunnuksia.

Kysymys talonpoikaisliikkeestä on nyt tullut polttavaksi päivänkysymykseksi ei ainoastaan teoreettisessa, vaan mitä välittömimmässä käytännöllisessä mielessä. Meidän yleiset tunnuksemme on nyt tehtävä suoranaiseksi kehoituksiksi, jotka vallankumouksellinen proletariaatti antaa vallankumoukselliselle talonpoikaistolle. Nyt on koittanut hetki, jolloin talonpoikaisto esiintyy Venäjän uuden elämänjärjestyksen tietoisena luoja. Ja Venäjän suuren vallankumouksen kulku ja lopputulos riippuu hyvin paljon talonpoikaiston tietoisuuden kasvusta.

Mitä talonpoikaisto haluaa vallankumoukselta? Mitä vallankumous voi talonpoikaistolle antaa? — nämä kaksi

kysymystä on jokainen poliittinen toimihenkilö velvollinen ratkaisemaan ja erikoisestikin jokainen valveutunut työläinen, joka on poliittinen toimihenkilö tämän sanan parhaimmassa mielessä eikä porvarillisen politikoinnin mataloittamassa mielessä.

Talonpoikaisto haluaa maata ja vapautta. Siitä ei voi olla kahta mielipidettä. Kaikki valveutuneet työläiset kannattavat vallankumouksellista talonpoikaistoa kaikin voimin. Kaikki valveutuneet työläiset haluavat sitä ja pyrkivät siihen, että talonpoikaisto saisi kaiken maan ja täyden vapauden. Kaiken maan — se merkitsee sitä, ettei pidä tyytyä mihinkään osittaisiin myönnytyksiin eikä antipaloihin, se merkitsee, ettei ole pidettävä suuntana sopimuksentekoa talonpoikain ja tilanherrain välillä, vaan tilanherrain maanomistuksen hävittämistä. Ja valveutuneen proletariaatin puolue, sosialidemokratia, on lausunut kantansa mitä jyrkimmin tässä mielessä: III edustajakokouksessaan, joka pidettiin tämän vuoden toukokuussa, VSDTP hyväksyi päätöslauselman, jossa puhutaan suoraan talonpoikain vallankumouksellisten vaatimusten tukemisesta *aina kaikkien* yksityisomistuksellisten maiden *konfiskoimiseen asti*. Tämä päätöslauselma osoittaa selvästi, että valveutuneiden työläisten puolue kannattaa talonpoikain vaatimusta kaiken maan luovuttamisesta heille. Ja *tässä* suhteessa puolueemme toisen puoliskon konferenssissa hyväksytyy päätöslauselma käy sisältönsä puolesta täydellisesti yhteen VSDTP:n III edustajakokouksen päätöslauselman kanssa.

„Täyden vapauden” — se merkitsee niiden virkamiesten ja toimihenkilöiden valinnallisuutta, jotka hoitavat yhteiskunnallisia ja valtion asioita. „Täyden vapauden” — se merkitsee sitä, että on hävitettävä täydellisesti sellainen valtiovalta, joka ei ole riippuvainen kokonaan ja yksinomaan kansasta, joka ei ole kansan valitsema, joka ei ole tilivelvollinen kansalle ja jota kansa ei voi vaihtaa. „Täyden vapauden” — se merkitsee sitä, ettei kansan pidä olla virkamiesten alainen, vaan virkamiesten pitää olla kansan alaisia.

Tietenkään eivät kaikki maasta ja vapaudesta taistelevat talonpojat suhtaudu tähän taisteluun täysin tietoisesti eivätkä mene tasavallan vaatimiseen saakka. Mutta talonpoikaiston vaatimusten demokraattinen suunta on kaiken epäilyksen ulkopuolella. Siksi talonpoikaistolle onkin taattu

näiden vaatimusten kannatus proletariaatin taholta. Talonpoikien pitää tietää, että kaupungeissa kohotettu punalippu on lippu, jonka alla taistellaan ei ainoastaan teollisuus- ja maataloustyöläisten lähimpien ja tärkeimpien vaatimusten puolesta, vaan myöskin miljoonien ja kymmenien miljoonien pienviljelijäin vaatimusten puolesta.

Maaorjuuden jätteet kaikissa ja kaikenlaisissa muodoissaan ja lajeissaan painavat yhä armottomana sortotaakkana koko talonpoikaiston joukkoja, ja proletaarit ovat punaisen lipun alla julistaneet sodan tuota sortoa vastaan.

Mutta punainen lippu ei merkitse ainoastaan sitä, että proletariaatti kannattaa talonpoikaiston vaatimuksia. Se merkitsee myös proletariaatin itsenäisiä vaatimuksia. Se ei merkitse taistelua ainoastaan maasta ja vapaudesta, vaan myöskin taistelua kaikkinaista ihmisen harjoittamaa toisen ihmisen riistoa vastaan, taistelua kansanjoukkojen olojen kurjuutta vastaan, taistelua pääoman herruutta vastaan. Ja tässä nousee nyt eteemme toinen kysymys: mitä vallankumous voi antaa talonpoikaistolle? Monet vilpittömät talonpoikain ystävät (heidän joukossaan esimerkiksi sosialistivallankumoukselliset) eivät välitä tästä kysymyksestä, eivät huomaa sen tärkeyttä. He luulevat, että riittää, kun asetetaan ja ratkaistaan kysymys siitä, mitä talonpojat haluavat, että riittää, kun saadaan vastaus: maata ja vapautta. Se on suuri virhe. Täydellinen vapaus ja kaikkien virkamiesten täydellinen valinnallisuus aina valtion päämieheen saakka eivät poista pääoman herruutta, eivät hävitä pois harvojen rikkautta ja joukkojen olojen kurjuutta. Eikä maan yksityisomistuksen täydellinen hävittäminenkään poista pääoman herruutta eikä joukkojen olojen kurjuutta. Koko kansallekin kuuluvalla maalla tulee taloutta harjoittamaan itsenäisesti vain se, jolla on pääomaa, vain se, jolla on työvälineitä, karjaa, koneita, siemenvarastoja, yleensä rahavaroja j.n.e. Mutta se, jolla ei ole mitään muuta kuin työkätensä, jää aina pääoman orjaksi, vieläpä demokraattisen tasavallankin oloissa, vaikkapa maa kuuluisikin koko kansalle. Ajatus maan „sosialisoimisesta” ilman pääoman sosialisointia, ajatus tasasuhtaisen maankäytön mahdollisuudesta pääoman ja tavaratalouden vallitessa on harhakäsitys. Sosialismi on melkein kaikissa Euroopan maissa kokenut sellaisia aikoja, jolloin enemmistö on ollut tämän tai tämänkaltaisen harhakäsityksen kannalla. Työ-

väenluokan saama taistelukokemus kaikissa maissa on osoittanut käytännössä tällaisen virheen koko vaarallisuuden, ja Euroopan ja Amerikan sosialisti-proletaarit ovat nykyään jo täysin vapautuneet siitä.

Näin muodoin valveutuneiden työläisten punainen lippu merkitsee ensinnäkin sitä, että me kannatamme kaikin voimin talonpoikain taistelua täyden vapauden ja kaiken maan puolesta; toiseksi se merkitsee sitä, että me emme pysähdy siihen, vaan menemme pitemmälle. Sen lisäksi, että käymme taistelua vapaudesta ja maasta, me käymme taistelua sosialismin puolesta. Taistelu sosialismin puolesta on taistelua pääoman herruutta vastaan. Tätä taistelua käyvät ennen kaikkea palkkatyöläiset, jotka ovat suoranaisesti ja kokonaan riippuvaisia pääomasta. Pikkuisännät sen sijaan itse osaksi omistavat pääomaa, itse useinkin riistävät työläisiä. Sen vuoksi eivät kaikki pientalonpojat astu sosialismin puolesta taistelevien riveihin, vaan ainoastaan ne, jotka siirtyvät päättäväisesti ja tietoisesti työläisten puolelle pääomaa vastaan, yhteisomistuksen kannalle ja vastustamaan yksityisomistusta.

Senpä tähden sosialidemokraatit sanovat, että he taistelevat yhdessä koko talonpoikaiston kanssa tilanherroja ja virkamiehiä vastaan, ja sitä paitsi he, kaupunkilaisproletaarit yhdessä maalaisproletaarien kanssa, taistelevat pääomaa vastaan. Taistelu maasta ja vapaudesta on demokraattista taistelua. Taistelu pääoman herruuden hävittämiseksi on sosialistista taistelua.

Siispä lähettäkäämme palavat terveiset Talonpoikaissiitolle, joka on tehnyt päätöksen taistella yksimielisesti ja järkkymättä, alttiisti ja horjumatta täyden vapauden ja kaiken maan hankkimiseksi. Nämä talonpojat ovat oikeita demokraatteja. Heidän virheitään demokratismin ja sosialismin tehtävien ymmärtämisessä meidän on kärsivällisesti ja malttavaisesti selitettävä heille liittolaisinamme, joihin meitä yhdistää suuri yhteinen taistelumme. Nämä talonpojat ovat todellisia vallankumouksellisia demokraatteja, joiden kanssa meidän on mentävä ja me menemme yhdessä taisteluun nykyisen vallankumouksen täydelliseen voittoon viemiseksi. Yhteisen lakkotaistelun suunnitelmaan, siihen päätökseen, että seuraavalla kerralla nouseaan yhtenä miehenä ja yhteisvoimin, sekä kaupunkilaistyöläiset että koko talonpoikaisköyhälistö, — tähän suunnitelmaan ja

päätökseen me suhtaudumme mitä suurimmalla, täydellisellä myötätunnolla. Kaikki valveutuneet työläiset tulevat teemmään kaikkensa auttaakseen tämän suunnitelman toteuttamista. Mutta mikään liitto, ei edes liitto kaikkein rehellisimpien ja jyrkimpien vallankumouksellisten demokraattien kanssa, ei voi pakoittaa proletaareja unohtamaan heidän vieläkin suurempaa ja tärkeämpää päämääräänsä, taistelua sosialismin puolesta, pääoman herruuden hävittämiseksi kokonaan, kaikkien työtätekevien vapauttamiseksi kaikkinaisesta riistosta. Eespäin, työläiset ja talonpojat, yhteiseen taisteluun maan ja vapauden puolesta! Eespäin, kansainvälisen sosialidemokratian yhteenliittämät proletaarit, taisteluun sosialismin puolesta!

„*Novaja Zhizn*” № 11,
marraskuun 12 pnä 1905
Allekirjoitus: N. L e n i n

Julkaistaan
„*Novaja Zhizn*” lehden
tekstiin mukaan
